

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/97/2013
Identifikačné číslo spisu:	1205228652
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1205228652.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu TECONS s.r.o. so sídlom v Bratislave, Svidnícka 14, IČO 35 729 619 zastúpeného JUDr. Róbertom Slamkom, advokátom so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1735/29, proti žalovaným 1/ Ing. E. D. bývajúcemu v J., 2/ Ing. C. D., bývajúcej v J., o zaplatenie 2 279,66 € (68 677,- Sk) s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp.zn. 4 C 282/2008, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu Bratislava z 24. septembra 2012 sp.zn. 6 Co 189/2012, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaným náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Pezinok (ďalej len „súd prvého stupňa“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom z 21. júna 2011 č.k. 4 C 282/2008-237 žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi 405,83 € s 6% úrokom z omeškania ročne od 9. júla 2005 do zaplatenia, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Vykonaným dokazovaním zistil, že účastníci v januári 2005 uzatvorili zmluvu o dielo, v ktorej si rámcovo dohodli výkon stavebných prác na rodinnom dome v W. za dohodnutú cenu. V priebehu prác žalovaní vyplatili žalobcovi zálohu na cenu diela spolu vo výške 59.000,- Sk. Za vykonané práce žalobca vystavil žalovaným faktúru č. 033/2005 na sumu 68 677,- Sk. Žalovaní listom zo dňa 31. marca 2005 vyslovili nesúhlas s vykonanými prácami a u žalobcu reklamovali zjavné vady - (sadrové omietky a maľovky). Po vzájomnej komunikácii žalovaní poskytli dodatočnú lehotu na odstránenie. Žalobca žiadnym spôsobom nereagoval a žalovaní listom z 8. júla 2005 odstúpili od zmluvy. Podľa súdu prvého stupňa vzhľadom na systematické začlenenie odstúpenia od zmluvy pre vzájomné vyporiadanie medzi účastníkmi zmluvy neplatia ust. § 457 a nasl. Obč. zák., ale osobitná úprava obsiahnutá v § 642 ods. 1 Obč. zák. Uviedol, že zákonným dôsledkom odstúpenia objednávateľa od zmluvy o dielo je vznik práva zhotoviteľa na zaplatenie vykonaných prác, ak ich výsledok nemôže použiť inak a na náhradu účelne vynaložených nákladov a nie vzájomné vrátenie plnení. Zhotoviteľ teda nemá právo na zaplatenie ceny diela a ak prijal z tohto dôvodu zálohovo finančné plnenie, je povinný ho

objednávateľovi po odpočítaní ceny prác a účelne vynaložených nákladov vydať ako bezdôvodné obohatenie podľa § 451 Obč. zák. Zo znaleckého posudku č. 8/2010 vypracovaného Ing. Kazimírom Hanúskom, znalcom z odboru stavebníctvo, mal preukázané, že žalobca nemohol vykonané práce ku dňu odstúpenia žalovaných od zmluvy použiť inak, a ich hodnota je 941,45 € (28.362,12,- Sk). Mal za to, že okrem uvedenej sumy žalobcovi patrí v súlade s čiastočným uznávacím prejavom žalovaných aj 1.422,82 € (42.864,- Sk) za vykonanie ďalších prác, ktorých vykonanie, ani vyúčtovanú cenu faktúrou č. 033/2005 žalovaní nespороvali a v zákonnej lehote nereklamovali. Vzhľadom k uvedenému dospel k záveru, že žaloba je dôvodná čiastočne a žalovaných zaviazal na zaplatenie zostávajúcej sumy 12.226,10 Sk (405,83 eur). O solidárnej povinnosti žalovaných na plnenie rozhodol podľa § 144 a § 151 ods. 1 Obč. zák. Vo zvyšku (56.450,90,- Sk, t.j. 1.873,83 eur) žalobu ako nedôvodnú zamietol. O úrokoch z omeškania rozhodol podľa § 517 ods. 1, 2 Obč. zák. v spojení s § 3 a § 10a nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. Výrok o trovách konania odôvodnil § 142 ods. 2 O.s.p.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 24. septembra 2012 sp.zn. 6 Co 189/2012 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny a žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Odvoláciu námietku, ktorá sa týkala nesprávne určenej sumy (71 226, -Sk) posúdil ako nedôvodnú. Uviedol, že pri určovaní konkrétnej výšky nároku žalobcu bolo potrebné okrem rozporovaných prác prihliadnuť aj na všetky ostatné práce, ktoré boli žalobcom ku dňu odstúpenia od zmluvy žalovanými vykonané, ako aj zohľadniť žalovanými zloženú zálohu 59.000,- Sk. Suma 71.226,- Sk tak nepredstavuje žalovanú sumu, ide len o čiastkový výpočet pre určenie konkrétnej výslednej sumy, na zaplatenie ktorej má žalobca nárok. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktorým žiadal napadnutý rozsudok spolu s rozsudkom prvostupňového súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. V dovolaní zrekapituloval skutkový stav veci tak, ako ho uvádzal vo svojom návrhu, aj odvolaní. Výtýkal odvolaciemu súdu, že dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci ohľadom povinnosti žalovaných. Bol toho názoru, že nakoľko žalovaní tým, že neuhradili faktúru za vykonané práce, ale odstúpili od zmluvy, sa bezdôvodne obohatili, a to plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol.

Žalovaní vo vyjadrení k dovolaniu uviedli, že podľa ich názoru nie je naplnená žiadna podmienka prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p. a § 237 O.s.p., preto navrhol dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)], po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), riadne zastúpený (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prípade, že odvolací súd rozhodol rozsudkom, je dovolanie proti nemu prípustné, ak je napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.) alebo potvrdzujúci rozsudok, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vo výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Žalobca dovolaním napadol rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky žiadneho z uvedených rozsudkov. Z tohto dôvodu je zrejmé, že dovolanie nie je v zmysle § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

Ak je súdne konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosť byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Existencia niektorej z vyššie uvedených vád však v dovolaní nebola namietaná a ani dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu spochybňujúcu úplnosť zistenia skutkového stavu veci, či nesprávnosť skutkových zistení, treba uviesť, že v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. dôvodom dovolania nemôže byť samo osebe nesprávne skutkové zistenie. Dovolanie totiž nie je „ďalším“ odvolaním, ale je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu len výslovne uvedených procesných (§ 241 ods. 2 písm. a/ a b/ O.s.p.) a hmotnoprávných (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) vád. Preto sa dovolaním nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery je oprávnený dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd, ktorý za tým účelom môže vykonávať dokazovanie (§ 213 O.s.p.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou, v ktorej by mohol preskúmať akékoľvek rozhodnutie súdu druhého stupňa. Preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, a to ani v súvislosti s právnym posúdením veci, nemôže dovolací súd už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože na rozdiel od súdu prvého a druhého stupňa nemá možnosť podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní tieto dôkazy sám vykonávať, ako je zrejmé z obmedzeného rozsahu dokazovania v dovolacom konaní podľa ustanovenia § 243a ods. 2, in fine O.s.p. (arg. „dokazovanie však nevykonáva“).

Dovolací súd taktiež nemohol prihliadať ani na dovolací dôvod žalobcu, ktorý mal spočívať v nesprávnom právnom posúdení veci odvolacím súdom, pretože uvedené skutočnosti by mohli byť len odôvodnením dovolania v prípade, ak by dovolanie bolo prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce tiež relevantným dovolacím dôvodom; samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia. I keby teda tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného hľadiska neskúmal), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Možno teda uzavrieť, že dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania

podľa § 237 O.s.p. a keďže dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok žalobcu odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní procesne úspešným žalovaným vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal. Najvyšší súd Slovenskej republiky im však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko im žiadne trovy nevznikli (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.